

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
(Camera întâi)
8 aprilie 2008

Cauza F-134/06

Giovanni Bordini
împotriva
Comisiei Comunităților Europene

„Funcție publică — Funcționari — Pensii — Coeficient corector — Stat membru de reședință — Noțiunea de reședință — Noțiunea de reședință principală — Înscrișuri justificative”

Textul integral în limba de procedură (franceza) . . . . . II-A-1 - 435

Obiectul: Acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA, prin care domnul Bordini solicită, pe de o parte, anularea deciziei din 25 ianuarie 2006 a autorității împuternicite să facă numiri din cadrul Comisiei prin care s-a refuzat aplicarea coeficientului corector al Regatului Unit în ceea ce privește pensia sa, precum și anularea, în măsura în care se dovedește necesar, a deciziei din 18 august 2006 prin care a fost respinsă reclamația sa introdusă la 19 aprilie 2006 și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata către reclamant a unei dobânzi aferente sumelor datorate în temeiul aplicării retroactive, începând cu 1 aprilie 2004, a coeficientului corector al Regatului Unit în ceea ce privește pensia sa, dobânzi calculate pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu două puncte

Decizia: Respinge acțiunea. Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile efectuate de reclamant în legătură cu reuniunea informală din 5 iunie 2007. Reclamantul suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția a jumătate din cheltuielile pe care le-a efectuat pentru reuniunea informală din 5 iunie 2007.

Sumarul hotărârii

*Funcționari — Pensii — Coeficient corector
(Statutul funcționarilor, art. 82)*

Noțiunea de reședință, în sensul articolului 82 din fostul statut, care prevedea aplicarea, în cazul pensiilor, a coeficientului corector stabilit pentru țara în care titularul pensiei demonstrează că și-a stabilit reședința, se referă la locul în care fostul funcționar a stabilit efectiv centrul intereselor sale, cu alte cuvinte, locul în care persoana interesată a stabilit, cu intenția de a-i conferi un caracter stabil, centrul permanent sau obișnuit al intereselor sale și unde se presupune că aceasta își va efectua cheltuielile. Pe de altă parte, noțiunea de reședință implică, independent de elementul strict cantitativ referitor la timpul petrecut de acea persoană pe teritoriului unei țări sau al alteia, pe lângă faptul de a se afla din punct de vedere fizic într-un anumit loc, intenția de a conferi acestui fapt continuitatea ce rezultă dintr-o deprindere de viață și din obișnuința desfășurării unor raporturi sociale normale. Această noțiune de reședință este specifică funcției publice comunitare și nu coincide în mod necesar cu accepțiunile acestui termen care există în sistemele juridice naționale.

(a se vedea punctele 69 și 86)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 4 iunie 2003, Del Vaglio/Comisia, T-124/01 și T-320/01, RecFP, p. I-A-157 și II-767, punctul 70 și jurisprudența citată, punctul 71 și jurisprudența citată și punctul 72; 12 septembrie 2005, Dionyssopoulou/Consiliul, T-320/04, punctul 39; 27 septembrie 2006, Kontouli/Consiliul, T-416/04, RecFP, p. I-A-2-181 și II-A-2-897, punctul 71